

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v řízení o zrušení usnesení Okresního soudu v Karviné ze dne 17. 4. 2014, č. j. 49 E 1391/2011-67, ze dne 9. 5. 2014, č. j. 49 E 1391/2011-70, usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 6. 2014, č.j. 66 Co 420/2014 - 80, ze dne 30. 6. 2014, č. j. 66 Co 391/2014-78, a o „dovolání k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně“, podaném R. R.,

t a k t o :

- I. Návrh (dovolání) **s e o d m í t á .**
- II. Navrhovatel R. R. **n e m á** právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í

Podáním ze dne 11. 8. 2014, nazvaným „Dovolání k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně“, navrhovatel žádá zrušení shora uvedených usnesení Okresního soudu v Karviné a Krajského soudu v Ostravě, jimiž nebylo vyhověno jeho návrhu na ustanovení advokáta a na zastavení řízení o výkon rozhodnutí pro částku 1.887 Kč. V odůvodnění podaného dovolání argumentuje navrhovatel věcně, ovšem takřka výlučně ve vztahu k existenci podmínek pro ustanovení zástupce.

Soudy jednající ve správním soudnictví, tedy ani Nejvyšší správní soud, nemají v dané věci pravomoc jednat a rozhodovat. Rozhodování podle části šesté zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále „o. s. ř.“), upravující problematiku výkonu rozhodnutí, případně exekuce a také související řízení, například ta, která vedou soudní exekutoři podle zákona č. 120/2001 Sb. („exekuční řád“), nespadá pod vymezení pravomoci soudů ve správním soudnictví ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále s. ř. s.). Pro řízení ve věcech výkonu rozhodnutí (exekucí) je založena věcná příslušnost soudů obecného soudnictví dle § 7 odst. 1, 2 o. s. ř. Právní úprava výkonu (exekuce) pravomocných rozhodnutí představuje specifickou oblast procesního zákona, upravujícího řízení ve věcech občanskoprávních a ve své funkci nemá s veřejným právem nic společného.

Podané dovolání, jímž navrhovatel usiluje o zrušení rozhodnutí ve vykonávacím řízení (a související procesní rozhodnutí o návrhu na ustanovení advokáta), nelze tedy podřadit pod ustanovení procesního předpisu, upravujícího věcné projednání a rozhodnutí soudů ve správním soudnictví. K tomu je namístě dodat, že dovolání představuje jednoznačně mimořádný opravný prostředek v řízení před obecnými soudy, o kterém rozhoduje Nejvyšší soud, tedy nikoli Nejvyšší správní soud.

Na případy zahájení občanskoprávního řízení podáním návrhu u správního soudu pamatuje § 46 odst. 2 s. ř. s., dle kterého: *soud návrh odmítne (...) domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení*. Jak bylo shora vysvětleno, právě o takový případ se jedná a Nejvyšší správní soud proto podaný návrh odmítl.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl dle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Nejvyšší správní soud závěrem zdůrazňuje, že ve věcech exekuce nebo jiných řízení, spadajících do oblasti věcné působnosti soudů soustavy obecného soudnictví, je třeba se obracet na soudy příslušné jurisdikce, tedy soudy okresní, krajské a případně Nejvyšší soud, jako tomu je v případě dovolání. Aniž by Nejvyšší správní soud naznačoval nebo jakkoli vůbec zvažoval důvodnost podaného dovolání, musí navrhovatele poučit o možnosti podat uvedený mimořádný opravný prostředek u Nejvyššího soudu, a to v zákonné lhůtě 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení (tedy ode dne jeho doručení, viz § 46 odst. 2 věta druhá s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e l z e** podat opravný prostředek.

V Brně dne 27. srpna 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu